

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 554-1922)

Originalt emne

Gader

Gader/Gadenavne

Uddrag fra byrådsmødet den 30. november 1922 - side 20

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 554-1922)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Forslag til Gadenavne for Villaveje ved Marienlund og Botanisk Have.

Udvalget foreslaar følgende Gadenavne:

Villakvarteret ved Botanisk Have og Viborg Landevej: "Eugen Warmings Vej", " Rostrups Vej", "Johan Langes Vej" og "Martin Vahls Vej".

Arbejdernes Andels-Boligforenings Kvarter paa Dr. Margrethes Vej og Skovangsvej: "Marienlunds Allé", "Rolighedsvej" og "Skovfaldet".

Andr. Christensen forelagde Indstillingen. Gadenavnene for Villakvarteret Nord for Byen var foreslaaet af Boligforeningen, medens Gaderne i Kvarteret ved Botanisk Have var opkaldt efter kendte danske Botanikere.

A. Sneum gjorde opmærksom paa, at der var flere, som hed Rostrup, hvorfor man burde have vedkommendes Fornavn med. Taleren syntes ogsaa, at der fandtes Borgere i Aarhus, som fortjente at blive mindet ved et Gadenavn, f. Eks. Tage Hansen, Filtenborg, Harald Jensen og Sabroe.

Formanden svarede, at denne Tanke tidligere havde været fremsat i Byraadet, og Udvalget havde ogsaa sin Opmærksomhed henvendt derpaa; det maatte ske, efterhaanden som nye

Kvarterer rejstes, saa Gadenavnene i Kvarteret svarede til hinanden.

M. Brammer vilde i den Forbindelse paatale, at man gik ud fra som givet, at Parken ude ved Vesterbro var en botanisk Have. Taleren forstod nok, hvad der laa bagved, idet man ønskede at forberede Anlægget af et Universitet i Aarhus saa godt som muligt, men i den Forbindelse havde det ingen som helst Betydning at sætte et Skilt paa en Park og kalde den en botanisk Have, naar den slet ikke var det. Det var en almindelig Park med et Friluftsmuseum og en lille skolebotanisk Have, men det var en fuldstændig Misforstaaelse at kalde den en botanisk Have, hertil hørte store opvarmede Drivhuse, fremmede Planter o. s. v. Terrænet var først og fremmest taget i Brug til Friluftsmuseet med Borgmestergaarden som Midtpunkt, og dette udvidedes nu med flere gamle Bygninger. Naar man saa vedblivende kaldte det en botanisk Have, var det at skilte med noget, som man ikke havde, og det havde noget Karakter af bluff. Der kom ofte fremmede til Aarhus, som ønskede at se den botaniske Have, men det var selvfølgelig umuligt at vise dem den, naar den ikke fandtes. Skulde denne Sag sættes i Forbindelse med et Universitet, maatte man overlade det et Stykke Jord, hvorpaa en saadan Have kunde anlægges. Taleren vilde med Glæde gaa med til at opkalde en Gade efter Eugen Warming, en af Danmarks betydeligste Botanikere, lige saa vel som Rostrup, eventuelt ogsaa fremmede som Linné; men disse Navne burde absolut ikke sættes i Forbindelse med den saakaldte botaniske Have. Hvis Byraadet ønskede, at der skulde anlægges en saadan, maatte det tilkendegives, og i saa Fald maatte jo Forskønnelsesudvalget tage fat derpaa; men ved at skilte med et Navn, som ikke passede, blev man kun til Grin. Taleren kunde ogsaa tænke sig, at man opkaldte Gaderne ude omkring Borgmestergaarden efter tidligere Borgmestre i Byen.

Formanden erindrede om, at Forskønnelsesudvalget allerede i 1917 af Byraadet fik overladt det nævnte Areal til Anlæg af en botanisk Have, og det omfattede 27 T. L. foruden den gamle Have paa 5 T. L. Men endnu var Udvalget ikke kommet saa vidt, at det havde faaet blot skitseret en Plan til at forelægge for Byraadet. De gik og pillede lidt derude, lavede en eller anden Sti og flyttede Jorden fra et Sted til et andet og tilbage igen, alt ganske planløst. Forskønnelsesudvalget burde bære sig ad som Kirkegaardsbestyrelsen, lave en Plan og faa den vedtaget af Byraadet og derefter tage fat paa Arbejdet; saaledes bar andre Udvalg sig ad, naar de havde faaet et Arbejde overdraget. Naar Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse nu havde foreslaaet at give Gaderne derude Navn efter kendte Botanikere, var det selvfølgelig, fordi man gik ud fra, at Forskønnelsesudvalget loyalt

vilde følge den Forudsætning, under hvilken det havde faaet Arealet overladt. - Angaaende Tanken om at opkalde Gaderne efter tidligere Borgmestre, burde Læge Brammer vide, at der allerede var en Gade opkaldt efter Borgmester Vestergaard, og man kunde ikke godt have to Gader af samme Navn.

A. Sneum bemærkede, at det ikke var nødvendigt til en botanisk Have at have store Drivhuse med fremmede Planter o. s. v. I København kunde man i den botaniske Have se mange sjældne Blomster i fri Luft, og man kunde godt begynde paa samme Maade her ved efterhaanden at faa plantet sjældne Træer og Blomster, der kunde trives i det fri, og som Byens Borgere kunde glæde sig over. Det øvrige kunde komme, hvis Byen engang fik et Universitet, og det behøvede ikke at være paa samme Sted. Taleren var glad ved Dr. Brammers Meddelelse om, at der kom mange og spurgte efter den botaniske Have; det tydede paa, at der var Interesse for Sagen, og det burde være et Fingerpeg for Forskønnelsesudvalget til at stille sig velvilligt til Tanken om en botanisk Have.

Andr. Christensen havde ikke tænkt sig, at man ved at benytte Navnet "Botanisk Have" dermed vilde udtrykke, at det var en saadan, men derimod at man tænkte efterhaanden at udvikle en botanisk Have paa dette Sted. Selvfølgelig var det ikke en botanisk Have i den Forstand, at den kunde anvendes som Grundlag for Undervisningen i Botanik ved et Universitet; men Arealet var jo meget stort, og selv om nogen ønskede et Tivoli derude, behøvede man maaske ikke hele Arealet dertil. Men naar det var Meningen, at en eventuel botanisk Have skulde være paa dette Sted, foretog man jo ikke noget ved at knytte kendte Botanikers Navne til Gaderne derude.

Formanden: Der ligger heller ikke nogen Samsø ved Samsøgade!

Kjeld Sørensen erindrede om, at Forskønnelsesudvalget for ca. 1 ½ Aar siden foreslog at kalde Anlægget for "Borgmesterhaven", men det fik ikke særlig stor Tilslutning i Byraadet, og i det hele var Navnet ogsaa ret ligegyldigt. Det var rigtigt, at Forskønnelsesudvalget havde faaet Arealet overladt, men det var vistnok kun et Par Aar siden, og Taleren havde haft den Opfattelse, at man skulde gaa frem med smaa Skridt. Det var vanskeligt at lave en fast Plan, idet man skulde samarbejde med Bestyrelsen for Borgmestergaarden, der stadig ønskede Forandringer, saa det maatte laves om Gang paa Gang. Hvorledes Arbejdet ellers foregik derude, havde jo ikke noget med Gadenavnene at gøre, og hvis Forskønnelsesudvalgets Arbejde skulde drøftes, maatte det ske ved en anden Lejlighed.

Formanden svarede hertil, at Forskønnelsesudvalget selv havde givet Anledning til

Diskussionen. Taleren havde blot ønsket, at Udvalget skulde forelægge Byraadet en Plan, hvorefter der skal arbejdes; det var almindelig Forretningsgang, at et Udvalgs Planer blev godkendt af Byraadet, før de udførtes.

M. Brammer hævdede, at Forskønnelsesudvalget først havde faaet Arealet overladt i 1920, og der var allerede anlagt en Park derude. Det var rigtigt, som Udvalgets Formand sagde, at Bestyrelsen for Borgmestergaarden stadig krævede Ændringer, hvilket vanskeliggjorde Udvalgets Arbejde. Taleren var alligevel glad ved, at Borgmesteren havde saa megen Tillid til Stadsgartneren, at han absolut skulde anlægge Kirkegaarden; men saa saa det underligt ud at kritisere hans Arbejde i Haven saa stærkt.

Formanden havde aldeles ikke kritiseret Stadsgartnerens Arbejde, for det var Udvalget som havde Ansvaret for Arbejdet; Taleren stolede netop paa Stadsgartneren, naar han blot fik en Plan at arbejde efter. Men Byraadet kunde med Rette forlange, at Forskønnelsesudvalget bøjede sig ind under de samme Former som alle andre Udvalg.

M. Brammer svarede, at der havde været forelagt Byraadet en Plan for Hovedlinierne for Anlæget.

Formanden: Der er absolut intet godkendt af Byraadet!

Indstillingen vedtoges.